

[Kantsø.]

dels Mønstring, og jeg har forstaaet, at den hidtidige Modstand fra Venstre og Det konservative Folkeparti udelukkende var vendt mod Afsnittet om Forhyring, medens de to Partier intet havde at indvende mod Afsnittet om Mønstring.

Søfolks Arbejdsanvisning hviler i Dag paa Loven om Forhyringsagenter af 12. April 1892, hvori der gives Regler om autoriserede Forhyringsagenter i København og Mulighed for Regeringen til at gøre Loven gældende ogsaa i Provinsbyer, naar Kommunalbestyrelsen ønsker dette. I 44 Aar har denne Lov været gældende, og det er vel derfor ikke med Urette, at Dansk Dampskibsrederiforening i 1930, altsaa for 6 Aar siden, betegnede Forhyringsforholdene som utidssvarende. Allerede i 1913 indførtes statsautoriseret og vederlagsfri Arbejdsanvisning her i Landet, kun Søens Arbejdere er endnu i Dag efter Loven pligtige at betale 3½ pCt. af 1 Maanedes Fortjeneste for at faa anvist Arbejde. Simpel Retfærdighed forekommer mig derfor at tale for at ophæve dette Forhold. Jeg ved vel, at de i mange Aar uheldige lokale Forhold ved de autoriserede Forhyringskontorer er afløst, og at der er opnaaet en Overenskomst mellem Dansk Dampskibsrederiforening og Sømandsorganisationerne, hvorefter Forhyring er vederlagsfri for de hyresøgende hos de paagældende Dampskibsselskaber, men samtidig maa saavel Søfyrbøderne som Sømændene stille Lokaler til Raadighed for de hyresøgende og derved paatage sig en Udgift til Leje, Administration og Tilsyn, anslaaet til mellem 25 000 og 30 000 Kr. aarlig. Disse Penge maa Søarbejderne selv betale af deres Kontingent til Organisationerne, og jeg kan ikke finde dette rimeligt, saa lidt som det er rimeligt, at Søarbejdere, der anvises til Sejlskibsselskaber, vedblivende skal betale Forhyringsafgift.

Selv om Antallet af Arbejdsanvisninger for Søarbejderne, altsaa Forhyringer, af naturlige Grunde ikke kan naa samme Størrelse som adskillige andre Fags Arbejdsanvisning, er det dog langt fra noget ringe Antal, der er Tale om. Ved Mønstringskontoret i København er der saaledes i 1933 paamønstret 12 183 Mand, i 1934 er der paamønstret 13 005 og sidste Aar, i 1935, er der paamønstret 13 002 Mand.

Lovforslaget tilsigter det naturlige at stille Søens Arbejdere lige med andre Arbejdere derved, at der i København ind-

føres et offentligt Forhyringskontor, hvorfra al Forhyring sker uden Udgift for de hyresøgende. Samme Ordning kan dernæst ved kgl. Anordning indføres ogsaa andre Steder i Landet. Lovforslaget har tidligere faaet Tilslutning fra Dansk Dampskibsrederiforening og fra Søfolkens Organisationer, og Udgiften ved Gennemførelsen af denne Retfærdighedshandling mod Søens Arbejdere kan næppe virke afskrækkende.

Paa Arbejdskonferencen i Genua i 1920, hvor ogsaa Danmark var repræsenteret, vedtoges en Konvention om Forhyring, som er tiltraadt af 19 andre Stater og udformet af Danmarks delegerede. Det foreliggende Lovforslag tager netop Sigte paa at gennemføre de Lovbestemmelser, som kræves, for at vi kan ratificere denne Konvention, der nu er tiltraadt af en Række Lande, deriblandt alle vore Nabolande. Efter 16 Aars Forløb kan det derfor formentlig ikke være for tidligt, at ogsaa Danmark tiltræder den internationale Aftale, som de andre Lande for længst har opfyldt.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi dette Lovforslag trods den ublide Skæbne, det har mødt, paa ny er blevet genfremsat, og jeg tilsiger min og mit Partis Støtte til Lovforslagets velvillige Behandling og Gennemførelse. Det er oplyst for mig, at man fra anden Side nærer Ønske om en kort Udvalgsbehandling af Lovforslaget, og jeg har ikke noget at indvende derimod.

Villemoes: Jeg kan henvise til mine Udtalelser ved mange tidligere Lejligheder her i Salen om et tilsvarende Lovforslag. Hverken den højtærede Minister eller det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Kantsø) har fremført nye Argumenter, men jeg forstaaer paa det ærede Medlem, at der vil blive nedsat et Udvalg angaaende Lovforslaget, og der faar vi saa Lejlighed til atter at tale om Tingene. Jeg vil dog herfra understrege, at Forhyringen i Danmark foregaar ganske vederlagsfrit. Det sagde det ærede Medlem ganske vist, men han sagde ogsaa, at det var som Følge af en Overenskomst. Men hvorfor skulde den blive ændret? Dersom man fik et nyt Statskontor — og jeg forstod, at det var et Ønske fra Socialdemokratiets Side; hvordan Det radikale Parti har det paa dette Omraade, faar vi maaske om lidt at høre —, vilde der næppe blive een Ekspedition pr. Time, og jeg vover at paastaa, hvad jeg ogsaa tidligere har sagt, at hverken det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Kantsø) eller den højtærede